

عنوان مقاله:

تأثیرات احیاء معماری بومی بر توسعه پایدار اقتصادی (نمونه موردی: فرم و حجم ساختمان)

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی یافته های نوین پژوهشی و آموزشی عمران معماری شهرسازی و محیط زیست ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

زهرا بی الم - دانشجوی کارشناسی ارشد، گرایش مرمت بنا و بافت، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی تهران مرکزی، تهران، ایران.

امید آرمان نژاد - دانشجوی کارشناسی ارشد، گرایش مرمت بنا و بافت، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی تهران مرکزی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

موضوع حفاظت و مرمت از میراث معماری و انتقال این میراث به نسلهای آینده چندی است که ذهن دانشمندان و متخصصان این زمینه را به خود مشغول داشته و راه حل های گوناگونی را در این زمینه ارائه داده اند. یکی از این راه حل ها مسیله احیاء این میراث میباشد که با الگوبرداری از آنها برای ساخت و سازهای مدرن امروزی میتوان به این هدف دست یافتو گامی را در جهت نیل به توسعه پایدار برداشت. میراث معماری بومی و سنتی ایران به دلیل اینکه دارای پایداری در زمینه های گوناگون فرهنگی، محیطی و اقتصادی بوده است، می تواند الگو و نمونه خوبی برای معماری مدرن امروزی به حساب آید و با الگو برداری از این میراث به پایداری و به خصوص پایداری اقتصادی دست یافت. یکی از این الگوبرداری ها می تواند در زمینه فرم و حجم ساختمان باشد زیرا که معماران گذشته ایران زمین طراحی فرم و حجم ساختمان را با توجه به اقلیم، فرهنگ و محاسبات ریاضی خاصی انجام می داده اند که همین امر باعث دستیابی آنها به پایداری در زمینه های زیست محیطی و انرژی گشته بود که تا به امروز نیز ادامه دارد. روش پژوهش در این مقاله توصیفی- تحلیلی می باشد که سعی بر این دارد با ارائه توضیحاتی درباره پایداری در معماری بومی ایران و نحوه طراحی فرم و حجم ساختمان ها در گذشته و ارتباط تنگاتنگ آنها با پایداری اقتصادی، فواید تلفیق معماری بومی و معماری مدرن را به نمایش گذاشته و از آن به عنوان پلی برای دستیابی به توسعه پایدار اقتصادی استفاده نماید

کلمات کلیدی:

احیاء معماری، معماری بومی، معماری سنتی، میراث معماری، توسعه پایدار اقتصادی، فرم و حجم ساختمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/689866>

